

REVISTA

www.revistainviable.gal

Nº63, XUÑO 2025

INVIALE

PUBLICA A ASOCIACIÓN REVISTA INVIALE DA XERACIÓN ILLADA OURENSE ISSN: 2695-8279

Soledad García Riveiro // Francisco J. Fontenla // Eladio Medel
Pacho Blanco // Ramón Caride // David G. Couso // Abraham Vila
Xerardo Méndez // J. Emilio Bóveda // Mónica Prieto // Carlos Rego
Xosé Manuel Eyre // Guillermo Coen // Toño Guede // Iván Fernández
Valentín Barreiros // David G. Gándara // Xulio Pardo de Neyra
Gustavo Peaguda // Miguel Varela // Gabriel Romero de Ávila
Dr_Vault // Hixinio C. "Cali" // Carmen Torres París
Guillelme Denis Castillo // David G. Couso

Non quero que se perda

*1º Premio Fotografía Literaria "Ollo con Nigrán" 2025
Concello de Nigrán · Teatro do Ar · Somos Terra**

Non quero que se perda
o murmurio do Miñor
cando bica a marisma
nin o fío de luz
que entre xuncos se deita

non quero que se perda
o sal que debuxa camiños no vento
nin as pegadas das aves que bailan
sobre o lenzo mollado das areas

que quede a estela do voo das garzas
a calma redonda da pleamar

o aloumiño da brisa entre as espartinas
cando o lume do día se esvaece en cor

non quero que se perda
o latexar da terra baixo as cortadeiras
o ouro das mareas que soben e baixan
ata os peitos ocultos dos bancos de area

que non se perda a praia da Ladeira
nin o paso silente das ondas primeiras
nin a sombra dos barcos que morren na Foz
varados no leito de fango e de sol

que non se perda o peite de pedra da Ramallosa
nin as pugas de Telmo na súa voda co mar
que o río se vista de noivo un quilómetro enteiro
para xuntarse aos pés da Ladeira

e o resto do tempo que xoguen os dous
que brinquen na Foz entre xuncos e ás

non quero que se perda
o acubillo que a duna lle ofrece ao vento
a marusia que leva o nome das ondas
ata a última raíz dos piñeiros

que non se perda o Lourido do solpor
nin as mans que un día sementaron no esteiro

non quero que se perda
o eco das pegadas na area mollada
as cestas valeiras, as redes gastadas
as historias que o mar non quixo levar

que non se perda A marela taravela
nin os ecos do vento sobre as Illas Estelas
que nunca calen as Cantigas de escarnio e maldicir
nin a lingua do mar que Bernardino escribiu

que non se perda a *Profecía do mar*
o seu berro de espuma entre as páxinas bravas
a súa alma de faro, de mastro e de vela
que fixo do Atlántico un verso sen medo

que non se perda a cor das primaveras
cando as flores halófilas abren os beizos
nin o ronsel da luz sobre Nigrán
cando os ollos do día se pechan no mar

e se algún día o tempo apaga a lembranza
que quede na brisa o murmurio dos xuncos
o resón do peirao e o latexo da espuma
coma un segredo
que nunca se apaga

non quero que se perda

non quero que se perda

**A imaxe gañadora que acompaña a este poema corresponde
coa imaxe de capa e contracapa deste número da Revista INviable.*

Non quero que se perda

PREME AQUI
PARA ACCEDER
A MÚSICA

